Ч. 211. Львів, середа, дня 21. вересня (4. жовтня) 1905. Річник IX.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:

на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею.

на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцена в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Анґлійско-японьский союз.

(X) В хвилї, коли в австрийско-угорскій монархії розлад задля 98-ох слів мадярскої коменди дійшов до крайности, на широкім сьвітї склала ся подія, котра може бути почином нової зовсїм доби в сьвітовій полїтицї і причинити ся до зовсїм инакшого уложеня полїтичного положеня. В хвилї, коли увага всїх звернена на угорский ґльоб, поза котрим розгорячені полїтики угорскі не бачать божого сьвіта, послїдував між двома морскими державами справедешнїй подїл землї.

Того самого дня, коли відкрито австрийску державну раду, наспіла вість рівночасно з Льондону і з Токіо про анґлійско-японьский союз. Вже перед трема тижнями, коли вперше появила ся звістка про анґлійско-японьске порозуміне, можна було собі уявити велику досяглість сеї події і єї вплив на полїтичне положенє сьвіта в будуччинї. Але вісїм точок договору оповіщеного і тепер перевисшають всякі жаданя і найдальше сягаючі вигляди, котрі ставлять нам перед очи велику анґлійско-японьску потугу в Азиї. Договор сей представляє ся взагалї яко небувала доси в межинародових відносинах новість, позаяк подає уложені всї зобовязаня, яких доси не вичислювано навіть в найбільш довірочних умовах. Коли перед десяти роками Анґлїя підчас хіньско-японьскої боротьби держала ся на боцї і занимала супроти Японцїв приязне становище, то нинї збирає она богаті плоди свого умірковання. На основі обопільного договору анґлійско-японьского обезпечує собі Анґлїя тепер Індию, а на основі того можна тепер на певно сказати, що супроти сего союза найбільшої сьвітової потуги морскої з найбільшою сухопутною потугою в Азиї були би прямо дитячими всякі змаганя до якоїнебудь зміни теперішнього стану посїданя в Азиї.

Переглянувши хочби побіжно постанови нового договору, побачимо сейчас велику ріжницю між тим новим договором а давнїйшим анґльо-японьским з р. 1892. Постанови давнїйшого договору мали значінє звичайного оборонного договору. Тодї умовлено, що кожда з договорних сторін обовязана зачеплену двома нараз державами прийти з помочию, а колиб лише була нападена одною державою, обовязана до невтральности. В нинїшнім договорі сказано, що навіть на случай провокациї або аґресивного кроку одної або більше держав, обовязана договорна держава на случай війни союзникови іти на поміч, спільно вести війну і заключати мир. Ся постанова має вельми досягле значінє. В австрийско-нїмецкім договорі сказано, що союзна держава обовязана другій прийти з помочию, на случай нападу з боку Росиї, а в анґльо-японьскім договорі обовязок сей розтягає ся і на случай аґресивного кроку. Отже колиб сей договор був заключений перед росийско-японьскою війною, то тодї Анґлїя булаб приневолена Японцям іти на поміч. Отже сей союз є чимсь далеко більшим як оборонним союзом.

В територияльних справах признає договор Японцям право робити в Кореї всякі зарядженя потрібні з полїтичного, військового і економічного становища, а так само Японїя признає Анґлїї право все робити для обезпеченя індийских посїлостий. Пригадаймо тут лише тибетаньску експедицию Анґлїї, а зрозуміємо, що обидві держави подали собі руку до ненарушимого обезпеченя своїх азийских областий.

Не будемо розводити ся над дальшими постановами анґльо-японьского договору, бо се вже, що тут наведено, вказує на незвичайно досягле значінє сего союза. Анґлїя признала упривілейоване становище Японцїв в Кореї і се улекшило довести до мира між Росиєю а Японїєю. Союз між Анґлїєю а Японїєю змагає очивидно до того, щоби Росиї загородити дорогу до дальших заборів в Азиї, він довів до того, що тепер в Азиї буде лише дві великі держави азийскі: Анґлїя і Японїя.

Перед сею великою подією уступає на другий плян вість про заключенє нїмецко-француского договору в марокканьскій справі. Сим договором усунено непорозумінє, котре могло довести до великого заколоту і нової небезпечности та війни. Сьвітовий овид розвиднїв ся, уступили темні хмари, що залягали сей овид, на довший час.

Прелїмінар краєвого буджету на р. 1906.

Оголошений краєвим видїлом прелїмінар краєвого буджету на р. 1906, виказує видатки в сумі загальній 29,304.827 кор. (о 2,093.676 кор. більше, чим попередного року). Доходи є прелїміновані в квотї 11,756.890 корон.

На покритє решти видатків, с є. квоти 17,547.937 кор. пропонує краєвий видїл наложенє додатків до безпосередних податків в височинї, ухваленій на р. 1905, се є по 65 сотиків

Ярослав Гординський.

Іван Гушалевич і його творчість.

(Дальше).

X.

Найблизше виданє поезий Гушалевича появляєть ся доперва в несповна 10 лїт — 1861. р. Між тим наступає в його життю важна зміна: він дістаєть на село. Ми уже згадували, що Гушалевич і на селї не кидав пера: збирав етноґрафічні та лексичні материяли, писав дописи, складав вірші. Тії вірші хотїв він зібрати в осібний томик і виготовив 1856 р. одну їх частину до друку та переслав Я. Головацькому з просьбою поправити їх особливо під зглядом мови. Як віднїс ся Головацкий до тих поезий, про се не маємо вісток, знаємо тільки певно, що трактована збірка не побачила нїколи сьвіта — вона полишала ся в рукописи. Дещо з неї печатано опісля по ріжних видавництвах, дещо не друковане ще доси.

Поміж паперами, які лишили ся після смерти Гушалевича, подибав я сшиток, якого заголовок звучить: „Стихотворенія посвященни въ пользу Народного Дома Руского въ Львовѣ. — 1858. — Печатання въ типографіи Інститута Ставропігійского“. (Без підпису автора).

Будуть се зівсїм певно тії самі вірші, про які пише Гушалевич в листї до Головацкого з 1857. р.: «Єсли би Вы комисіи предложили изъявите имъ, що без всякаго условія мои стишки собственностью Народного Дома. — Втору часть пришлю не долго позше, въ ней помѣщу Роксолану Вамъ извѣстну. Она уже готова, только требуєтъ чисто отписать ся»[1]).

Наш стишок обіймає уже обі частини тих віршів. На 108 сторонах звичайного сшитку (мала вісїмка) находимо ту 28 стихотворів: 27 дрібнїйших і одну довшу поему — від 25. стор. до кінця — п. з. „Роксолана поема“. До замітнїйших поміж ними належать «Похороны»[2]). Се загально звісна пісня: „Тихий вітер повіває“, яку сьпівають у нас підчас похоронів. Вона певно робила би глубоке вражінє на читача, коли би була писана лїпшою мовою. Так само задля того не може промовити нам до серця і «Укор» (стор. 13), безперечно один із гарнїйших творів Гушалевича. Ось він:

„Была пора, коли мене любили
Мои сподвижники мои друзья,
А нынѣ почти всѣ мнѣ измѣнили,
Любовь ту другимъ ихъ твердятъ уста.
Измѣну не вмѣняю имъ во зло,
Лишъ объ одном себе я укоряю,
Чему ихъ позше не открилъ лице,
Счастливійшій я якъ обманенъ бываю“.

З инших віршів сього сшитка характеристичне для Гушалевича закінченнє „Отвіт у на предидущою пѣснь“[3]):

„Вѣрнюй сыну мой
Буди все съ тобовь
Божїй страхъ, любовь святая
И Царя ты почитая
Побѣдитъ часъ злый“.

Значить, напрям, який надав Гушалевичови 1848 р., не стратив ще свойого значіня: любов церкви, чи як він ту каже: „Божїй страхъ“, вірність для „царя“ — ще більшу чолобитність складає Гушалевич цїсареви у вступі до тих „Стихотворенїй“ в апострофі: „Къ Народному Дому въ Львовѣ“[4]), се ті самі ідеали, які бачимо у давнїйших поезиях Гушалевича, якими жив галицький Русин 1848. р.

Із прочих поезий варта ширшої згадки довжезна поема „Роксолана“ стор. 25—107. сшитку. Ми подамо на сьому місцї короткий її зміст, що се непечатаний ще досї твір відіграв важку ролю в язикових метаморфозах Гушалевича. Знаємо вже про те з його власних листів.

„Роксолана“ складаєть ся з 15 уступів. Її змістом оповіданнє про українську дївчину Роксоляну, котра дістала ся до неволї на двір турецького султана Солїмана — оповіданнє, яке оброблювано і в нашій і в польській лїтературі. Гадки сеї поеми упорядковані в головних начерках в сей спосіб:

Зразу описуєть ся напад татарського хана Махмет бірея на Русь. Зруйнувавши край і забравши богато полонників — між ними й Роксоляну — вертає він до Орди і продає невільників. Дорогою купна дістаєть ся красавиця Роксоляна в гарем турецького султана Солїмана, котрий влюблюєть ся гнеть у прегарну дїв-

від кождої корони ґрунтового, домово чиншового, домово-клясового, і 5 прц. податку від вільних домів, а по 71 сотиків від кож ої корони особистих податків з виїмкою особисто-доходового.

Оподатковані в Кракові і краківскім та хшанівскім повітах мають оплачувати в першій катеґориї додаток по 57 сотиків, в другій катеґориї по 63 сотиків від кождої корони безпосередних податків.

Краєвий виділ передвиджує дохід з сего жерела в сумі 16,096.963 корон, супротив чого остає непокритий єще недобір в сумі 1,450.974 корон (недобір в р. 1905 виносив 193.000 кор.)

Краєвий виділ ухвалив соймови внесенє на покритє сего недобору коротко речинцевої позички. Краєвий виділ заповідає заразом внесенє в сій сесиї предложенє в предметї забезпеченя краєви, зглядно містам, по роцї 1910 плинучого нинї доходу з пропінацийного права, як також повідомленя про вислїд ведених в тім зглядї переговорів з правительством. Сей вислїд рішаючо вплине на цїлість краєвої господарки по згаданім речинци.

З Угорщини.

Представник новойорскої часописи »World« був у бар. Феєрварого і предложив єму листу питань в справі угорского пересиленя. Бар. Феєрварі дав відповідь на кожде питанє письменно. Написав, що правительство було пересьвідчене до тепер, що коалїция має рішучо обовязок обняти правлїнє і то на підставі проґрами, яка одержала би признанє і санкцию корони. Заповіджена на день 3. с. м. конференция коалїцийних послів є демонстрациєю без революцийної цїхи, однак на случай, колиб приняла революцийний напрямок, тодї треба би ужити сили. Бар. Феєрварі застеріг ся, що не редаґував сеї части проґрами, яка говорить про угоду з р. 1867, натомість годить ся цїлковито з сею точкою проґрами. Заявив також, що коли Корона наново повірить єму власть, то під жадним услівєм не буде правити абсолютистично. Безпосередні податки майже зовсїм не впливають до кас правительственних, але посередні податки дають такі великі суми, що завдяки їм правительство може удержати в руху державну машину. Бар. Феєрварі надїє ся, що корона затвердить єго проґраму виборчої реформи і що завдяки сїй проґрамі одержить кабінет більшість, яка усуне на другий плян військову квестию, а займе ся господарскими, суспільними і цивілїзацийними питанями. Корона може безуслівно полягати на армії.

Як пендант до тої заяви з правительственних кругів треба занотувати голос угорского центра, що становить єго тепер лїберальна ґрупа під проводом ґр. Тіси. На вчерашнім засїданю сего сторонництва сказав ґр. Тіса, що заява бар. Ґавча, хотяй після неї наступило успокоюючe дементі, не осягнула цїли, бо виробила пересьвідченє, що з австрийскої сторони виконано вплив на угорску реформу. Вже сам факт, що на спільній мінїстерияльній конференциї, при участи спільних і австрийских мінїстрів порішено в тій справі, становить безпримірне здеґрадованє Угорщини під правно-державним зглядом і остає в разячім противеньстві з угодою з 1867 р. В разї, колиб ся квестия не стала виясненою в задоволяючий спосіб, мусїло би сторонництво узглядняти наслїдки сего в своїм становиску до правительства, бо правительство не могло би боронити краю з хвилею, коли вдало ся в подібні пертрактациї. В справі спільного послуханя провідників коалїциї і заяви монарха, бесїдник висказує жаль, що така заява надзвичайної полїтичної далекосяглости не є крита жадним відвічальним дорадником, супротив чого мусимо здержати ся від всякої критики і полєміки з нею. Однак в кождім разї мушу виступити против погляду, немов би заява монарха в військових квестиях була суперечна з проґрамою реформ, принятих монархом в р. 1903. Вкінци заявив ґр. Тіса, що ревізия угоди з р. 1867 не є потрібною. В тім дусї ухвалено однодушно резолюцию.

Скрайне крило угорскої опозициї посунуло ся натомість аж до революцийних кличів. Іменно кермуючий комітет коалїциї на вчерашнім засїданю ухвалив видати манїфест до народу; дальше принято ухвалу що до внесеня о поставленє кабінету в стан обжалованя, а вкінци порішено, що на случай, колиб угорский сойм розвязано або відрочено, палата має не приняти сего до відомости і дальше радити. Сю ухвалу мотивовано немов то тим, що нинїшне нелєґальне правительство не має права робити таких заряджень. Єще дальше і то богато дальше посунув ся пос. Лєндель в своїм дневнику, бо взиває нарід до перенесеня борби на поле армії. Ся борба повинна вести ся в трех напрямах: 1) всїх чужих офіцирів повинно ся бойкотувати, 2) всї резервові офіцири і підофіцири повинні внести свої резиґнациї, 3) жаден вояк не повинен послухати розказу (!), виданого по нїмецки. Пос. Лєндель каже, що за непослух можна замкнути поодиноких вояків, однак не можна осадити в вязници цїлих полків і цїлої армії.

З державної ради.

О годинї чверть на четверту по полудни розпочало ся вчера засїданє відчитанєм внесень та інтерпеляций, після чого ряд послів промовляв для підпертя своїх петиций.

В дальшім ходї дискусиї над заявою президента мінїстрів заняв перший голос пос. Люеґер, полємізуючи з Шумаєром, який закинув був християньско-социяльним і віденьскому маґістратови фальшованє виборчих карток. Дальше відпирав атаки Пернерсдофера на династию іменно на архикнязїв. Однакже що до угорскої квестиї бесїдник годить ся зі социялїстами, що не повинно робити ся концесиї Угорщинї на кошт Австриї. Треба раз рішучо зазначити і змагати, як до одинокого средства, до заведеня загального, рівного і тайного голосованя однакож також з обовязком голосованя. Рівнож належить стреміти до висвободженя народностий, гнетених Мадярами. Однак австрийский парлямент не в силї полагодити национальні і язикові справи, коли не є спосібним до реформи реґуляміну. Тому так тут, як на Угорщинї повинно ся розвязати палату і октроювати загальне, рівне, безпосереднє і тайне голосованє. Дав би Бог, щоби се стало ся як найскорше! (Оплески і веселість між социялїстами).

По промові пос. Дворжака в справі берненьских подій і ческого унїверситету в Бернї, заняв слово пос. Романчук, який домагав ся полагоди язикової квестиї, однак не краєвими законами, а на підставі державного закона. Причиною теперішних невідрадних відносин в Австриї як і на Угорщинї є се, що правительство не управляє полїтики будуччини, а лише хвилевих користий. Бесїдник не вірить заяві президента кабінету, немов би становиско правительства супротив поодиноких сторонництв не змінило ся. Перше занедбувано Русинів, тепер їх іґнорує ся, коли инші партиї можуть виказати ся бодай частинним успіхом. В Галичинї робить ся се, чого хоче пануюче польске сторонництво, а нїчо не робить ся для Русинів. Бесїдник полємізує з ґр. Дідушицким а відтак в справі унїверситетів каже, що потрібне основанє бодай трех унїверситетів задля узглядненя нєнїмецких народностий. В сїй справі найгірше покривджені Русини, а також на поли середних шкіл трактує ся їх по мачошиному. Вкінци апелює до бар. Ґавча, який просив о ухваленє державних конечностий, бо в противнім разї грозив розвязанєм палати. Бесїдник не вірить, щоби нові вибори на підставі того самого виборчого права могли дати новий склад палати.

По промові пос. Кльофача, який рівнож атакував берненьку полїцию, перервано засїданє. Слїдуюче нинї.

Нїмецко-росийский трактат.

Петербурский кореспондент берлиньскої National Ztg. доносить, що Віте з одушевленєм висказував ся про принятє, яке єму зладив нїмецкий цїсар в Ромінтах. При повитаню сказав цїсар: «Віддаю Вам такі почести, як коронованій голові. Доконалисьте надзвичайних річий. Колиб монархи богато мали таких вірних слуг, то лїпше би суджено про монархію». Надто цїсар лично вручив Вітому великий стяг ордена Червоного орла. Сам орден — яко найвисшу відзнаку задержав цїсар Вільгельм на пізнїйше...

Що се значить, довідуємо ся з комунїкату в Post, який признає, що дїйсно заносить ся на нїмецко-росийский полїтичний трактат. Читаємо в комунїкатї: Що до принятя п. Вітого у цїсаря і єго розмов з кн. Більовом, заявляють в міродатній сфері, що супротив приятельских відносин межи Росиєю а Нїмеччиною є природною річию, що Віте, вертаючи до Петербурга, бачив ся з канцлєром і цїсарем, щоби подати їм близші подробицї мирових пересправ, які власне з нїмецкої сторони дізнали особливого попертя. Не менше є природною річию, що при тім розбирано також будуче уформованє полїтичних справ взагалї, а в особенности у східній Азиї — особливо, коли зважить ся, що в ходї війни прийшло до особливого зближеня межи Нїмеччиною а Росиєю. Розуміє ся, що думано про се, щоби відносини обох держав зєдинити єще тїснїйше за помочию постійного трактатового відношеня і з певностию порушено сю гадку вже підчас зїзду цїсаря з царем в Бєрке. Однак на своїм теперішнім становиску не може мати Віте покликаня до веденя або вже до покінченя сего рода пересправ. Новий японьско-анґлїйский трактат на кождий спосіб основно причинить ся до тїснїйшого зближеня межи Росиєю а Нїмеччиною, однак про доконане вже заключенє трактату не може бути тут мови.

Що Віте осягне єще і Червоного орла, задержаного на тепер, на те доказом конфіденциональне принятє Вітого царем. Зараз по приїздї до Петербурга він одержав телєґраму від царя слїдуючого змісту: Складаю вам желаня при нагодї вашого повороту з Вошинґтону, по сьвітлім виповненю так важної для держави місиї. Прошу, щоби ви відвідали мене в пятницю на помостї „Полярної Зьвізди“ в Бєрке. Яхт „Стрєла“ буде на мій розказ до вашої диспозициї. В пятницю минулого тижня о год. 5. по полудни прибула „Стрєла“ до Бєрке. О год. 7. прибув цар на „Полярній Зьвіздї“ і зараз вислав чайку по Вітого. Віте зложив звіт цареви. Цар надав єму ґрафский титул і підчас обіду пив на здоровлє мінїстра. Слїдуючого дня був Віте на царскім снїданю, відтак на »Стрєлї« помчав назад до Петербурга.

Все те вказує, що Віте стане на чолї будучого росийского кабінету мінїстрів і переведе свою гадку, за яку до тепер звертали ся против него неприязні голоси корінно росийских полїтиків, іменно: дружбу з Нїмеччиною.

чину і робить її найпершою між своїми жінками, покинувши зівсїм навіть найлюбійшу доси — Зулему. Отже Роксоляні живеть ся не зле, а коли вона часом і затужить за своєю рідною Русию, то облекшає собі сум тим, що випрошує часом у Солїмана пощади для християн. Тимчасом, являєть ся перед Роксоляною старий евнух, котрий виявляє їй, що він християнин і взиває її, щоби вона в імя любови хреста допомогла йому згладити зі сьвіта Солїмана. Роксоляна, зворушена словами старця, годить ся зразу на се, але вкінци відступає від свойого заміру, бо бачить нараз, що вона таки дуже любить Солїмана. Повстаннє против Солїмана неудаєть ся, султан виходить побідником, а Роксоляна умирає мучена докорами совісти, що не станула в обороні християньства.

(Дальше буде).

---

[1]) Студиньский стр. 377. ч. 269. Початок сього листу наводили му уже висше, коли ішла бесїда про мову Гушелевичових віршів від 1850. року.

[2]) Стор. 7. „Похорони“ напечатані в поезиях 1861. р.

[3]) Стор. 20. т. є. на „Пѣснь къ отчизнѣ“ (стр. 18—19). Оба тії вірші напечатано в „Зорі галицкій“ 1856. р. чч. 39. і 46,

[4]) Стор. 1—4 „Къ Народному Дому“ напечатано в 5-ім числї „Зорі“ 1857. р. під псевдонїмом: Черноризецъ Іоанникій.

ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні чвертьроку просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В середу: руско кат.: Кондрата, Іватия; римо-кат.: Франца Серафина, в четвер: руско-кат.: Фоки, Йони пр., римо кат.: Плякида.

— **Пос. Ол. Барвіньский** був вчера у цісаря на авдиєнциї.

— **Дім „Народної Гостинниці у Львові“**, якого будова скоро поступає, закроєний на европейску скалю. Дм буде мати два фронти: до улиці Сикстуской і Костюшка. Поверхів, крім партеру, буде три. До будинку, викінченого у модернім, сецесийнім стилю, будуть вести три брами. Будова веде ся так, щоби в партері були до винайму поміщеня для склепів, з просторими виставовими вікнами, маркізами і т. п., на першім поверсї льокаль ресторану і каварні, а на 2-ім і 3-ім поверсї готель. Осібний вхід і сходи та електродинамічна вінда будуть вести до готелевих поверхів, а осібний знов вхід і сходи до ресторану і каварні. Внутрішне урядженє будинку має відповідати всім найновійшим вимогам готелевої архітектури. В цілім будинку будуть переведені водопроводи і найвибагливійша каналїзация, устроєні будуть купелї, а крім паркетів у покоях готелевих та вязаня даху не буде в будові нї одного кусника дерева: сходи і бальконы будуть камінні з зелїзним поручем, а повали склеплені на зелїзних траверсах. Тим робом будинок забезпечений, як не мож краще, від пожежі. Загалом ціла будова „Народної Гостинниці“ буде представляти ся дуже гарно і солїдно.

— **Пожарний „Сокіл“ в Білинці великій**, самбірского повіта, засновано на статутї львівского „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— **Іменованя.** Намісник іменував рахункових официялів Ант. Доньского і Каз. Савицкого рахунковими ревідентами намісництва; официялами намісництва іменовані: рах. асистенти нам. Меч. Попель, Евг. Бавдіш і Брон. Седляк, рах. асист. дирекциї домен Вільг. Немец, рах. асистенти скарбу: Роман Турчманович, Стан. Радзіковский і Вол. Налєпа та рах. асистенти намісництва: Ігн. Сляске. Фр. Мозер, Ж. Нагай, Каз. Стояловский, Макс Скульский, Ляйб Ґольдберґ; рах. асистентами намісництва іменовані: Каз. Васїлевский, Юл. Бачиньский, Ів. Крисяк, Ад. Токаєр, Стан. Дрозд, Іс. Атляс, Евг. Ніґер, Вільг. Шіндлєр, Тад. Кавецкий, Фел. Шіндлєр, Лев Згода. Ґеф. Фехтер, Брон. Лянґ. Ів. Грушковский, Авг. Романьский і Фр. Пірожек. — Намісник призначив рах. официялів: Романа Турчмановича до управи реґуляциї Сяну в Перемишли, Стан. Радзіковского до упр. реґ. Стрия в Стрию, і. Вол. Налєпу до управи реґул. Бистриці в Станиславові, а рах. асистента Каз Васїлевского до упр. реґ. Свичі в Болехові. Кількох инших рахункових урядників призначив намісник до управи реґуляциї рік в західній Галичинї.

—**З Самбора** доносять нам: Заходами місцевих сил відбуде ся дня 8. с. м. концерт в честь М. Шашкевича на дохід „Шкільної помочи“ в салї „Р. Бесїди“. Проґрама: 1) Вступне слово. 2) Ф. Колесса: Дївчина і рута, хор. муж. 3) Chopin: Nocturno II. Simonetti: Madrigale сольо скр. з ак. фртп. 4) Шашкевич: „Бандурист“ декл. 5) Вербицкий: „Ой по горі“, муж. хор. 6) Купчиньский: „Моя пісня“; Січиньский: „Не співайте менї“, сопран. сольо з акомп. фртп. 7) Lischt: „Ung. Rapsodie“ фртп. сольо на 4 руки. 8) Лисенько: „Ой шож то за ворон“; Воробкевич: „Ви дївочі“ муж. хор. Крісло І-рядне 2 К, ІІ-рядне 1 К, вступ на салю 30 сотиків.

— **З перемиской епархії.** Новопоставлені пресвитери дістали отсї сотрудництва: Теодор Банах в Желдци, Мариян Мишковский в Мшанїй. Роман Ладжиньский в Лїтинї, Йосиф Кошіль в Рождалові, Іларион Гела в Спасові, Юлїян Дуцько в Реклинці, Антін Савчин в Бирчи, Юлїян Присташ в Курилївці, Стефан Ничай в Верхратї, Петро Юрчак в Ярославі, Дмитро Хомяк в Самборі. — Провіз. катехитуру при народних школах в Дрогобичи дістав Стефан Йойко. — Завідательства одержали: Іван Худик в Жабчи муров., Стефан Мацюрак в Улазові і Ев Копистяньский в Сїлцї. Сотрудництва дістали: Мокій Василькевич при соборній церкві в Перемишли, Алексей Малярчик самостійне в Тинові, Дмитро Лах в Кунинї і Юлїян Адриянович в Горуцку. — Провізор. катехитом при женьскій школї в Сокали назначений Константин Курило. — В пропозицию на Войткову, добромильского дек., приняті: Захар Чеснок, Ант. Менциньский, Іван Сорокевич, Макс. Дуркот, Ігн. Мохнацкий, Мих. Ільницкий, Іван Товарницкий, Теодор Дяків, Волод. Обушкевич, Мих. Феняк і Мик. Милянич. — Відпустку для принятя до станиславівскої епархії дістав о. Іван Степаняк. — Правительство продовжило дотацию з релїґ. фонда на дальшій один рік для прив. сотрудників: в Ванївці, Боляновичах і Уличнї.

— **Комітет будови народного руского театру у Львові** подає отсим до прилюдної відомости, що остаточні пляни будови театру зістали вже виготовлені фірмою Фельнера і Гельмера у Відни, то що кождому свобідно їх переглянути вільно в канцеляриї Товариства „Просьвіта“ у Львові (Ринок ч. 10, І поверх), в годинах урядованя. В цїли одобреня сих плянів, на предложенє знатоків, відбуде ся нарада в пятницю дня 13. н. ст. жовтня с. р. о годинї 7. вечером в сали Товариства „Руска Бесїда“ у Львові (Ринок ч. 10, І поверх), на котру запрошуємо всїх членів комітету будови народного руского театру у Львові, як також відпоручників всїх повітових комітетів, що займають ся збиранєм датків на будову театру. При сїй нагоді просимо приспішити надсиланє датків на будову нашого театру, так як на згаданій нарадї маємо предложити звіт зі стану зібраного фонду на будову театру. За Комітет будови народного руского театру, у Львові 28. н. ст. вересня 1905. — *Др. Кость Левицкий, др. Евген Олесницкий, проф. Володимир Шухевич, др. Михайло Коцюба, о. Ал. Темницкий.*

— **Польска ґазета на Украї.** Ґр. Ґрохольскому дозволено видавати щоденну часопись в Київі п. з. Dziennik kijowski.

— **Українська ґаз та в Росиї.** „Новини“ доносять, що звісний український артист і письменник М. Кропивницкий, проживаючий тепер на відпустцї в своїм хуторі „Затишок“ коло Старовирівки подав просьбу до мінї терства о дозвіл видавати ґазету для народа в українській мові.

— **Ще не настав в Росиї** слушний час, аби дати Українцям полекші що до уживаня їх рідного слова. Отсе „Кіевск. Отклики“ доносять за петербурскими ґазетами, що росийске правительство розбирало справу знесеня указу 1876. року, яким наложено кайдани на розвій українського письменьства в Росиї. В засадї признано, що належить знести згаданий указ, але нинїшна пора до того не надає ся. Коли та пора наспіє, Бог знає. По заключеню мира подає Росия полекші віроісповідні, заводить державну думу, надає ріжним иншим народам Росиї полекші язикові, лише для Українців нема нїчо, тому що в найтяжшій для підмінованої Росиї хвилї, они поводили ся льояльно і спокійно, як ягнята йшли на заріз до Манджуриї і не бомбами та револьверами, але смирними письмами просили о належні їм права. Московский кнут, як видно, усуває лише перед тереном.

— **З зелїзниць.** Особовий перестанок Скнилів на шляху Львів-Самбір зістане з днем 15. жовтня 1905 замкнений для руху особового і пакункового при поїздах особових курсуючих на згаданім шляху, натомість отворений зістане тогож дня для руху особового і пакункового при поїздах особових шляху Львів-Стрий, котрі від 15. жовтня с. р. в тій цїли на перестанку Скнилів задержувати ся будуть. Час відїзду поїздів задержуючих ся в Скнилові поданий в додатку до стїнного і кишеневого розкладу їзди з 1. мая 1905 р.

— **Дрібні вісти.** Директор почт п. Іван Любич Сеферович повернув з відпустки і обняв урядованє. — Росийский консулят у Львові переніс ся до дому при ул. Коперника ч. 19. — Письменні іспити клявзурові кандидатів на учителїв ґімназий і реальних шк та кандидаток на учительки жіночих лїцеїв відбудуть ся у Львові в днях 20. і 21. жовтня, почім наступлять устні іспити. Зголошеня приймає іспитова комісия до 6. с. м.

Всячина.

— **Галицкий селянин в Бурґу** у Відни не є рідкою появою. Не лучало ся однак від давних лїт бачити там нашого мужика, котрий приїхав би до Бурґу з жінкою на власнім візку. Одного дня минулого тижня заїхав перед браму Бурґу малий візок, запряжений в одного коня, а на візку сидів галицкий мужик з жінкою убрані сьвяточно. В брамі здержано рідких гостий, бо на подвірє Бурґу не впускають таких поволів. Але мужик рішучо переконував сторожу, що мусить бути у цїсаря на авдиєнциї, і по 17 днях подорожи з дому до Відня не може вертати з нїчим. Вкінци згодив ся піти пішки до Бурґу і зголосити ся в цїсарскій кабінетовій канцеляриї. Мужик ледви там доволїк ся на кулях, бо мав спаралїжовані ноги. Тимчасом надїхав двірский повіз, яким повертав монарх з Шенбруну. Мужик виняв з за пазухи поданє і хотів на колїнах подати єго цїсареви. Однак єго усунено і заведено до ґвардийскої стражниці, де поданє єго задержано, та уділено 60 К запомоги (на рогачки). Селянин дав ся вкінци пересьвідчити, що відповідь на єго поданє прийде єму до дому пізнїйше. Проти звичаю позволено візкови заїхати перед Бурґ, всаджено калїку на него і виправлено в дорогу до Галичини.

— **Винахід Едісона.** З Америки доносять, що Едісон винайшов новий акумулятор, який може зробити глубокий перелом в комунїкациї і промислї, де примінює ся електричну силу. Акумулятор складає ся з нїклевих і зелїзних плит, та з алькалїчних розтворів і є о 40 до 50 фунтів, лекший на кождого парового коня.

— **Еміґрацийний обманець.** Краківска полїция арештувала сими днями зелїзничого портиєра в Ряшеві Ів Мироньского, що переводив еміґрантів їдучих з Ряшева до Америки, до пруской границї. В послїднім випадку переводив він трех еміґрантів, від котрих взяв по 34 корони на білєти до Бреми, між тим як ті білєтм коштують о кілька корон менше. Крім того застеріг він собі окрему винагороду за відведенє на умовлене місце. Мироньский, яко зелїзничий функционар, користував ся вільною картою їзди.

— **Торговля невільниками в Росиї.** „Наша жизнь“ доносить про одну сторону в Росиї, де ще задержало ся купно і продаж невільників. Такою стороною, між иншими, є долина ріки Сумбар, в Закаспійскій области. Тут щодень продають і купують невільників і то цїлими десятками. Торговельники людий належать головно до населеня аула Нухур. Продають ся передовсїм Перзиянки, жінки і дївчата, а навіть дїти. Їх пориваютъ з Перзиї і привозять сюди. Займають ся тим звісні всїм Перзи. Нухурцї купують і перепродують невільників племени Йомудів. Йомуди здавна привикли управляти невільництво і сего року заняли ся купном в більших розмірах як звичайно. Цікава річ, що спори, які повстають часто при продажи невільників, розбирають місцеві суди, для котрих отже все те не тайна. Подавались жалоби до начальника области, Усаковского, єго помічника Волковникова і прокуратора, але дїла не застановлено. Про знущанє над невільниками підчас перевозу та у Йомудів нїчого й говорити, они страшні. Невільництво в Закаспійскій области таке звичайне, що навіть полїцийний урядник Гопфенгавзен недавно купив собі перску дївчину.

— **Зїзд чародіїв.** В Льондонї відбуває ся тепер ориґінальний зїзд — маґів, який єго учасники назвали „великим кругом маґів“. Із степів Азиї, знад сьвятих филь Інду та з численних міст Европи прибули на той зїзд ріжні чародії, т. зв. професори чорної маґії, окультизму, жонґлєри і т. п. дурисьвіти-штукарі. Між ними є — як пишуть ґазети — учені браміни, доктори фільософії, є іздийскі штукарі, котрі в кількох хвилях могуть витворити з зерна ростину з цьвітом Нема на зїздї лише галицких чудотворних рабіп в та ворожбитів, а тодї зїзд міг би назвати ся загальним. Метою зїзду є утворити союз маґів цїлого сьвіта та поставити штуку маґії „на важинї инших галузий знаня“. Засїданя відбувають ся раз в тиждень. На першім засїданю, яке відбуло ся оноді, ухвалено довірочність нарад, аби профани не могли підслухати або підглянути тайни їх штуки.

Посмертні † оповістки.

— **Николай Устиянович**, ц. к. проф. ґімн. і радник шкільний в Радівцях, упокоїв ся д. 29. вер. по довгій а тяжкій недузї в 65. року житя. В. є. п!

Наука, штука, лїтература.

— **Др. К. Студиньский**, професор львівского унїверситету, надрукував в видавництві краківскої Академії Наукової розвідку п. з. »Ze studyów nad polemiczną literaturą«, яка вийшла окремою відбиткою на 30 сторонах вел. 16-ки, накладом Наукової Академії в Кракові. Розвідка дїлить ся на дві части. В першій доказує автор, що брошуру Петра Скарги п. з. „Synod Brzeski“ (1597 р.) переклав на руску мову еп. Іпатий Потій. В другій характеризує і подає жерела до полєміки Іп. Потія з александрийским патриярхом, Мел. Піґасом. Є се, як зазначено на вступі, виїмки з широкої працї про творчість Потія Отсе виданє є другою працею з ряду, яку проф. Студиньский видав у сїм роцї.

Телеґрами

з дня 3. жовтня 1905.

Петербург. Цар з родиною прибув вчера до Петергофу.

Мадрит. Королївска родина повернула ту вчера. На особовий поїзд, котрий їхав 40 мінут перед двірским поїздом, кидано коло місцевости Касампо камінями.

Штокгольм. Король отворив вчера шведский парлямент промовою, в якій просив опринятє умови заключеної з норвескими делеґатами.

Льондон. З Тифлїсу доносять Times-ови, що на Кавказї не втихомирило ся, але настала загальна анархія.

Надіслане.

Заведенє ортопедичне

Доц. Д-ра А. Ґабришевского

отворене. **Батория 36. I. пов.** 1–2

Лічить ся скривленя стовпа хребового і кінчин, хороби костий і ставів масажом, ґімнастикою, електричностию, апаратами і т. д.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. жовтня 1905.

Нова сензацийна проґрама.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і о 8. год вечером, Що пятниці **High-Life** представленє. Білети вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9 З купленим білетом на фотелї, льожі і I рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої Каварні.

Церковне сьвітло

з маркою «Спасителя» або «Salvator» правдиве стеаринове (мільове) одно з найлучших є біле, тверде, не коптить і не спливає.

Дуже поручає ся:

I-а Церковне 77 злр., столове 75 злр.
II-а Церковне 67 злр., столове (натички) 66 злр.

Стеаринове з маркою „Apollo“

I-а „Apollo“ церков 80 злр., столове 76 злр.
IIа „ „ 70 „ „ 68 „

За 100 кільоґр. (кромі транспорту 3 кр. від кґр.) опакованє даром. Висилає для церков на 3-місячний час заплати (за готівку єще 2% опусту).

Торговля сьвітла церковного

Евгена Мартинця

у Львові

пл. Унії Берест. 5. (3—5

„Термінар“

календар на рік 1906.

приладжений до потреб канцелярий адвокацких, нотарияльних, судових, для лїкарів і учителїв, для товариств заробково-господарских і для всїх тих заводів, де суть потрібні щоденні записки для памяти, — вийде в Тернополи з початком жовтня накладом д-ра Ізидора Голубовича.

Зміст календара:

1. Календар на рік 1906.
1. Записки на кождий день.
3. Тарифа адвокацка.
4. Тарифа нотарияльна.
5. Тарифа оплат лїкарів в поступованю карнім.
6. О стемпльованю книг торговельних.
7. Приписи податкові для товариств заробково-господарских.
8. Слалї стемплеві з відповідними поясненями
9. Належитости при вписах гіпотечних.
10. Витяг з тарифи стемплевої.
11. Новий закон о належитостях від перенесеня власности (закон з д. 18. червня 1901. ч. 71. В. з. д.).
12. Поясненя приписів почтових і телеґрафічних з заподанєм тарифи.
13. Таблиці до обчислюваня процентів.
14. Спис руских товариств кредитових з поданєм стопи процентової від вкладок і пожичок.
15. Виказ адвокатів.
16. Спис нотарів.

Цїна одного оправного примірника виносить одна корона (вже разом з пересилкою почтовою).

Анонси приймає видавця, або друкарня п. Йосифа Степка в Тернополи.

Календар буде виконаний старанно і на гарнім папери, про те сподїємо ся, що пов. Громада підопре наше видавництво своїми замовленями.

Анонси просимо зголошувати безпроволочно, позаяк календар вже друкує ся.

Цїни анонсів:

За цїлу сторону друку 30×17 цм. 32 К
» 1/2 » » 16 »
» 1/4 » » 8 »

Л. Лопатиньского

ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сьпівами

(з побуту лїтників)

відзначує ся невичерпаним йовіяльним гумором і жвавим дияльоґом. Ся комедия збогачує знатно ґалерию типів у наших народних штуках так в кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуаций і характерів розміщена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не буде тут бачив себе як звичайно в комедиї упослїдженим недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових лїтників. Попри те все сей твір носить на собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

Цїна 2 кор.

Набути можна у накладчика **С. Ґорука** у Львові, пл. Домбровского ч. 1, і в книгарнях.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає випробованих усмиряючих і смачних

Kaiser's Brust-Caramellen

2740 нотар. потверджених сьвідоцтв стверджує певний успіх при **кашлю, хрипці, катарі і флеґмі.**

Пачка 20 і 40 сотиків. Правдиві лише з маркою охоронною »Три сосни«. Склади: **у Львові:** С. Гай, аптека; Зиґм. Рукер, аптика; Петро Міколяш і Ска, дроґуерия; Якоб Байзер, аптика; О. ф. Вінклер і Син; Кароль Палєвский, аптека; Ів. Півлєс; М. Лазовский аптика; Адольф Ашкенази, аптика під зол. слоном; І. Піпес-Горатиньский, аптика; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дроґуерия; Лев Калпер, аптика в **Бродах:** Иоахим Фрідман, апт. в **Миколаєві;** Зиґм. Ротенберґ, аптика в **Олеську;** Герм. Енґлєндер в **Перемишлянах:** Мартин Собель в **Стрию,** Д. Роінґер апт в **Зборові;** Моріц Біберінґ, апт. в **Станиславові;** Стан. Бурса, в **Косові;** Юліян Новицкий, апт в **Печеніжині;** Е. Степцель, апт. в **Коломиї;** Адольф Дуретер, апт. в **Бережанах;** Зиґм. Ляндес, аптика в **Вишнївчику;** Золодислав Наґлїк окр. апт. в **Бережанах;** Б. Вальк, дроґуерия в **Станиславові;** І. Б. Лїнк. дроґ. в **Ярославі;** Е. Геллер в **Надвірні;** С. В. Лянґінґер в **Самборі;** Др. Юл. Францос, апт. в **Тернополи;** Вільг. Ляндесберґ, апт. в **Бродах;** Здислав Завалкевич в **Камінці;** Г. М. Фішер апт. в **Станиславові;** Аптика під Білим Орлом В. Філїпка в **Н. Санчи;** Лавр. Цімерман маг. фарм в **Підволочисках;** Іґн. Гешелєс, апт. в **Городну;** Ст. Фалїшевский, апт. в **Балигороді.**

За певну і добру льокацію

поручаємо:

4½% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4½% листи Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облїґациї пропінацийні
і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного

Лев Лопатиньский.

ЯБЛОЧНИКАР

комедия в 1 актї, опрацьована після нїмецкого.

Цїна 40 сот.

Набути можна в Ставропигійскій книгарни у Львові.

Всї календарі і часописи можна набувати в »Сокільскім Базарі«.

Розклад зелїзничих поїздів від I. мая 1905. (Час середно-европейский).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець):	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець):
6·00	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Хирова	6·15	до Іцкан, Яс, Потутор, Керезмезе, Чорткова
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/6—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Гусятина,
		6·55	до Яворова
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	7·30	до Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава
7·29	з Лавочного, Пешту, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги,
7·50	з Рави рускої, Сокаля	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Осьвенцїма
8·05	з Станиславова, Жидачева	9·00	до Самбора, Хирова Івонича, Н. Санча,
8·15	з Самбора, М. Ляборча, Сянока, Хирова	9·20	до Іцкан, Калуша, Потутор
8·18	з Яворова	10·55	до Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Делятина, Заліщик
8·50	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги	11·10	до Белзця, Сокаля, Любачева
10·05	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**2·00**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
10·35	з Ряшева, Лавочного, Калуша, Любачева	**2·40**	**посп.** Іцкан, Потутор, Калуша, Чорткова, Керезмезе
11·45	з Ярослава, Стрия, Борислава	2·50	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Праги
11·55	з Підволочиск, Гусятина, Копичинець, Козови	2·55	до Лавочного, Дрогобича, Калуша
1·30	**посп.** з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Н. Санча	4·10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіц-	4·20	до Самбора, Хирова, Сянока
1·50	з Самбора, Ясла, Сянока, Івонича	5·50	до Коломиї, Жидачева, Керезмезе (1/5—30/9)
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	5·58	до Яворова
3·45	з Стрия, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	6·25	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
4·32	з Яворова	6·35	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги,
5·01	з Сокаля, Белзця, Любачева	7·30	до Рави рускої
5·25	з Кракова, Берлїна, Відня, Праги, Осьвенцїма	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
5·45	з Іцкан, Жидачова, Калуша, Новоселиці	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Івонича
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	10·40	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·10	з Іцкан, Чорткова, Потутор, Керезмезе	10·55	до Самбора, Хирова, Закопаного
9·50	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·00	до Кракова Відня, Вроцлава, Варшави
9·20	з Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги	11·05	до Підволочиск Івана п., Скали, Гусятина, Потутор
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11·10	до Стрия, Дрогобича, Борислава
10·50	з Лавочного, Пешту, Калуша, Борислава,	**12·45**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлїна, Варшави, Праги
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Керезмезе (від 1/5—30/9), Калуша
2·31	**посп.** з Кракова, Берлїна, Варшави, Відня, Праги	4·15	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлїна, Праги,
	на дворець „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·00	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів,	11·15	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Потутор
5·15	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова	**2·13**	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Гусятина
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець Чорткова, Заліщик, Івана п., Скали, Гусятина	9·23	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати в містовім бюрі ц. к. держ. зелїзниць, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Видає і відповідає за редакцию: **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.